

Ingers tankar

Låt stå!

Första Skolavslutningen *förr och nu*

Nu kan jag jämföra tre olika första skolavslutningar,
min egen, min dotters och mitt barnbarns.

Min egen skolavslutning i första klass ägde rum redan 1952. På den tiden skulle barn vara tysta och knappt synas. I skolan förekom fortfarande äga. Under terminen var det så tyst i klassrummet att man kunde höra en knappnål falla. Hukade över våra skolbänkar plitade vi bokstäver med bläck och en spretande stålpenna med stor möda i blå skrivböcker med lutningspapper.

Examensdag hette det på den tiden. Barnen upklädda i sina bästa kläder traskade iväg med små blombuketter till fröken. På svarta tavlan hade vi ritat blommor och en svensk flagga. Låt stå! stod det med sirliga kritbokstäver överst i tavlans kant.

Föräldrarna, som hade stor respekt för skolan och såg den som en auktoritet, sågs bara till när det var skolavslutning. Nu trängde de ihop sig längst bak i salen för att se hur deras telningar skötte sig. Ett litet förhör genomfördes med frågor som vi hade blivit förberedda på. Några

barn som var särskilt duktiga att sjunga fick sjunga solo och alla sjöng vi *Den blomstertid nu kommer*.

Betygsböckerna delades ut. Jag minns inte om det redan förekom premier i småskolan. En del diplom delades i alla fall ut. Det var viktigt att prestera. Man hade utställning av särskilt fina slöjdalster och teckningar.

På min dotters första skolavslutning, 1980, var hon utklädd till blåklocka i blå klockhatt och en grön bladkrage gjorda av kräppapper. I övrigt var hon klädd i vit T-shirt med små puffärmar och en rödvit-prickig bomullskjol. Fortfarande gällde lite enkel sjuttioalstil.

Föräldrarna fick lätt plats i skolsalen. De små ettorna utklädda till blommor bjöd på sånger i florans tecken och efter frökens korta tal sprang de ut till friheten.

Min dotter och jag åkte ner på stan och lunchade på restaurang. När vi kommit till glassen

Ingers tankar

fick hon sitt livs första klocka i present, ett litet armbandsur med rött läderband.

Sedan gick vi till Rudbeckianska gymnasiet och tittade på studentutspringet och min dotter bestämde att där skulle hon gå när hon blev lite större. På kvällen när pappa kom hem blev det lite extra festlig middag och några små överraskningar i paketform till den lilla ettan.

Egentligen har barnbarnet redan haft en första skolavslutning, den förra året, efter nollan som det förberedande året kallas. I år gick hon ut ettan och mormor fick följa med och titta på. Det verkade vara mangrann uppslutning av föräldrarna.

Barnen fina och uppklädda, vissa med blomsterkrans i håret. En del med blommor eller en liten påse att ge till sin fröken. Vi vuxna fick *knö oss in* och ta plats på stolar längs väggarna i klassrummet.

Tillsammans framträdde klassen med ett antal sånger till inspelat ackompanjemang. Fröken höll ett litet tal och var och en fick en liten present plus papper med information inför nästa läsår.

Sedan gick alla ut och samlades framför en ballongklädd scen på skolgården. Massor av

föräldrar trängdes för att hitta bästa platserna som åskådare. Klasserna tre till och med sex hade redan haft sin föreställning och nu var det de yngsta klassernas tur att uppträda.

Flera av sångerna var nya för mej, så glada och medryckande med det häftiga kompet till. När *förstagluttarna* så tog sig an Lalehs Goliat blev det lite känslösamt här och var såg jag.

Rektorn höll ett kort tal och berättade att skolan låg tvåa i kommunen när det gällde betygen. Det är väl inga inflationsbetyg tänkte jag. Efter avslutningen stannade barnbarnet kvar på fritids som utöver pastasallad även serverade tårta dagen till ära.

Hemma hade pappa satt upp fasadflaggan och på kvällen bjöds det på äppelbubbel och snacks före den önskade maten, mammas goda vegoburgare med chipotlesås och olika tillbehör. Sedan mormors krusbärspaj med vispgrädde. Och efteråt fanns också några överraskningspaket.

Det var roligt att se att så många föräldrar tog del i barnens skolavslutning. I barnbarnets skola har många av barnen utländsk härkomst och även deras föräldrar fanns på plats. Det var en lättsam stämning med mycket glada skratt, mycket sång och många kramar.

Inger Klintberg Danielsson 23-06-17

